

Jus Canonicum Practice Explicatum, Seu Decisiones Casuum

Ad Singulos Decretalium Gregorii Papæ IX. Titulos, & ad consuetum
Referendi modum accommodatæ. Opus Novum

Complectens alteram Decretalium medietatem, videlicet nonaginta duos
Titulos, à Titulo XX. libri III. de Feudis usque ad finem

Pichler, Vitus

Ingolstadii, 1734

Decisio CLX. De Proco nimis familiariter & turpiter agente cum puella, quæ
prolem ex stupro vel fornicatione conceptam peperit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62204)

TITULUS XVI.

De Adulteriis & Stupro.

DECISIO CLX.

De proco nimis familiariter & turpiter agente cum puella, quæ prolem ex stupro vel fornicatione conceptam peperit.

SPECIES FACIL.

Magdalenæ, sicut formæ elegantis, ita prostituti pudoris puella, multos in sui amorem lascivum atque in ædes pertraxit. Inter alios eam frequentavit Lambertus, qui, ut ipsemet extrajudicialiter fassus est, sæpe cum ipsa per illicitos tactus impudicè versatus, imò & aliquoties (quod tamen coram aliis nunquam est confessus,) imperfectè congressus est. Sub idem ferè tempus Magdalena concepit ac ex intervallo prolem enixa est, & alium, quendam Robertum nomine, patrem prolis inscribi libro Baptismali curavit. Priùs tamen, quàm pareret, veritus non absque causa Lambertus, ne ipse

à Magdalena falsò nominaretur pater prolis, promisit ipsi ac dedit pecunias ad vitandum illud infamie aliorumque incommodorum periculum & ad declinandum onus ælendi sobolem, quam sciebat non esse suam. Hoc tamen non obstante Magdalena passim garriebat, Lambertum esse patrem sobolis suæ, qui proin hanc diffamationem honori suo ac fortunis tam noxiam sustinere nolens statuit implorare officium Judicis, ut hic Magdalensæ vel silentium vel palinodiam injungat. Utrum hoc modo bene sibi consulat, jam est

QUÆ.

QUÆSTIO.

An Lambertus sibi ac honori suo consulat per hoc, quòd
Magdalenam deferat ad Judicem, ibique petat Magdalena injungi
silentium, vel palinodiam.

Periculosam hac via subiturum
aleam Lambertum, verisimile ad-
modum est. 1. Quia ex ipsius pro-
pria confessione satis constat (cùm
ejusmodi confessio extrajudicialis pa-
riat probationem semiplenam. Masc.
de probat. concl. 349. n. 9. citans alios
sup. c. 14. de fid. instr. imò juxta DD.
plenè probat, si post aliquot inter-
vallum fuit repetita) quòd tactus
impudicos exercuerit cum Magda-
lena, & insuper ei pecunias dederit:
ergo duplici præsumptione sibi ad-
versante gravatur Lambertus, unâ
ex tactibus impudicis orrà, ex quibus
facile præsumitur copula fornicaria,
quæ solet communiter ejusmodi fœ-
derates comitari, ut si oscula & am-
plexus fiant in loco secreto & abdito.
Abb. in c. praterea de testib. & in c. ter-
tio loco de præsumpt. Navar. in Rubr.
de Judic. n. 10. Sanchez de Matrim. l.
10. d. 12. n. 45. Palao de Matrim. seu
Sponsal. d. 3. pu. 6. §. 4. n. 8. alterâ
verò ex datis pecuniis, quæ non
præsumuntur gratis datæ, sed ex con-
scientia sceleris, & talis quidem, ex
quo pater prolis nominari potuisset;
nemo enim præsumitur jactare rem
suam, h. e. donare, perdere, & gratis
profundere, l. cùm de indebito. v. qui
& v. fin. verò ff. de probat. Menoch.

de Arbitrar. Judic. casu 88. ergo, cùm
Lambertus aliam assignare causam
non possit, præsumetur pecunias de-
disse ad obstruendum os Magdalena.
2. Lambertus, licet nunquam con-
fessus sit, tamen sibi conscius est con-
gressus & copulæ imperfectæ, ad
conceptionem prolis non sufficien-
tis: ergo se conjicit in periculum,
ne Magdalena coram Judice asseve-
ranter dicat, copulam secum à Lam-
berto habitam fuisse perfectam, id-
que ex circumstantiis ita verisimile
reddat, ut quod res erat, fateatur
Lambertus, nimirum delatò sibi jura-
mentò à Magdalena, se quidem con-
cubuisse cum Magdalena, sed concu-
bitu & copulâ imperfectâ, Judex au-
tem conjiciat, fuisse perfectam, præ-
sertim 3. si Magdalena deferret jura-
mentum, & illa hoc præstaret; tunc
enim verò actum esset de Lamberto,
& pro patre haberetur, per c. fin. de
jurejur. l. 3. §. 1. ff. eod. l. 12. §. 2. C. de
reb. cred. Quòd autem fœminæ
possit à Judice deferri juramentum, si
vir fateatur, se cum ea rem habuisse,
neget autem partum esse suum, e-
jusque juramento stetur. docet Ant.
Tessaur. decis. 3. n. 4. & Berlich. p. 5.
concl. 38. n. 57. allegans Scabinos
Lipsienses §. n. 60.

N 2

Licet

Licet autem verisimilitudo ita dicantur ad absterendum à proposito Lambertum, verius tamen est vel verosimilius, pro ipso à Judice pronuntiatum iri, consequenter eum sibi, honori, ac fortunis suis utiliter prospecturum, si Judicis auxilium imploret. Ratio 1. & præcipua est, quòd Magdalena jam alium suæ sobolis patrem, nempe Robertum, eumque non reclamantem, edixerit, & libro Baptismali curaverit inferibi: ergo æquivalenter confessæ est, Lambertum non esse patrem; quæ confessio, licet in publico Judicio facta non sit, eam tamen fecit coram parcho legitime & ratiõne officii interrogata de vero genitore sobolis suæ, non malè æquiparatur confessioni Judiciali, quæ contra confitentem plenè probat, *Q. r. ff. l. un. C. de confessis. c. 10. de fid. instrum. c. 24. de V. S. adeo- que rem facit liquidam, ac propterea dicitur propria confessio esse optima probatio. arg. l. 5. C. de transact. atque infringit & superat omnes probationes pro confitente facientes. 2. Per argumenta contra Lambertum allata non penitus convincitur, ille aut planè probatur esse pater, quia non convincitur de habita copula, saltem perfectæ ad prolem generandam sufficiente, ut patet ex dandis Responsis: ergo à Judice ipsi tanquam genitori partus tribui non poterit, sed potius procax & garrula puella ad silentium vel etiam ad palinodiam condemnanda erit, præsertim quia 3. sicut delictum nunquam*

præsumi, sed concludenter probari debet. *text. in l. Merito ff. pro soc. o- mnesque DD. ita nec delictum majus in dubio præsumendum est, sed potius minus, Card. Tuschus litt. 7. concl. 33. n. 82. etenim in obscuris, quod minimum est, sequimur. c. in obscuris de R. 7. in 6. & quidem semper, l. semper ff. eod. Sed dubium adhuc est, an Lambertus dederit pecunias sub imposta obligatione non revelandi tactus, & actus impudicos, aut etiam concubitum imperfectum, (quem tamen nunquam adhuc confessus est, & si sapiat, nunquam confitebitur in Judicio, nec Magdalena satis probabit) vel sub obligatione se non nominandi patrem ob concubitum perfectum ergo illud prius præsumendum est, non verò, quòd copulam perfectam habuerit, qua pater fit effectus. 4. Si is terminanda foret juramentò, istud deferri deberet Lamberto, non Magdalena, rum quia regulariter Reo potius deferri debet, quàm actori: communis ex l. 31. ff. *de c. fin. §. sanè de jurejur.* nam Reo potius, cum sunt Partium jura obscura favendum est quàm actori, *c. 11. de R. 7. in 6. Magdalena autem, quamvis initio litis in ordine ad silentium vel palinodiam indicendam actor sit Lambertus, fieret actrix excipiendo, & Lambertum reum agendo copula perfectæ, ex qua factus esset pater, imò etiam deferendo ad Judicem Magdalenam agit partes Rei, utpote in honore prius à Magdalena aggressus & quasi accusatus, ut**

notant

notant DD. in l. diffamari C. de Inge-
nitis & Andr. Gail. l. 1. observ. 11. n. 3.
tum quia illi deferendum est, qui
melioris est famæ, & verisimilius
creditur veritatem dicturus: Lam-
bertus autem melioris est famæ quàm
Magdalena, quæ ob nimiam cum
varis viris familiaritatem, procaci-
tatem, & notoriam ex prole forni-
cationem vix non infamis reddita est:
tum quia & maximè juranti non cre-
ditur adversus ea, quæ priùs asse-
ruit. c. per tuas de probat. sed Magda-
lena jam priùs alium absolūtè nomi-
navit patrem, & unicum, scilicet
Robertum: ergo.

Nec admodum urgent opposita.
Non primum; licèt enim Lambertus
actus impudicos confessus sit extra-
judicialiter (non repetitis vicibus;
ad enim probari nequit) & licèt scor-
to dederit pecunias, nulla tamen
indè legitima aut efficax præsumptio
contra Lambertum consurgit, quòd
sit pater prolis illegitimæ, partim
quia in claris non est locus conje-
cturis & præsumptionibus. Barbosa
axiom. 50. ex l. illi. §. cum in verbis. l.
non aliter ff. de Legat. III. l. continuus.
§. cum ita ff. de Verb. Obl. l. 2. C. de Le-
gib. cum aliis: sed circa patrem pro-
ba hic versamur in claris, cum ali-
um, à Lamberto distinctum, jam
nominaverit Magdalena legitimè
interrogata: partim quia oscula, ta-
ctus, & amplexus impudici, etiam
in loco obscuro & abdito exerciti,
non sunt judicium violentum forni-
cationis vel, stupri patrati, saltè

perfecti, sed solùm destinati vel for-
santati. gl. & Bartol. in l. 1. ff. de
extraord. Crim. Barb. in c. litteris de
presumpt. quidquid dicant aliqui
apud Menoch. & Sanchez; cum de-
lictum majus non sit præsumendum,
sed probandum, & nõrunt Confes-
sarii longo usu periti, quo actus &
tactus impudicos non communiter
vel communis comitetur copula,
saltè perfecta. Nec pecunia data
arguit flagitium consummatum, sed
rectè creditur Lamberto, eam se de-
disse ad redimendam vexam iniquam,
ne prostituatur per revelationem
impudicæ conversationis cum Mag-
dalena habitæ, non ex conscientia
talis sceleris, ex quo pater potuisset
evadere. Non secundum, quia, licèt
Magdalena ex circumstantiis redde-
ret verisimile, vel etiam delatò jura-
mentò purgatoriò compellere ni-
reretur Lambertum ad fatendum eo-
pulam imperfectam, tamen non te-
neretur confiteri, sed sub æquivo-
catione aut restrictione sensibili,
cùm sciat se patrem non esse (in or-
dine ad quod probandum ea omnia
collimarent) eam possèt eludere:
imò etsi illam confiteretur, non ta-
men Judex ad inferendam copulam
perfectam, & quòd pater sit Lam-
bertus, arguere possèt, præsertim
cùm Magdalena alium & unicum
patrem jam indicaverit, ex qua no-
minatione & confessione vehemen-
ter vel penitus minuuntur vires om-
nium præsumptionum contra Lam-
bertum. Non tertium, quia Judex
non

non potest in hoc casu Magdalena
juramentum deferre suppletorium
propter causas in ultima mea proba-
tione sinuatas. Tessaui & Berli-
chii doctrina etiam ab ipso Berlichio
n. cit. & *seqq.* limitatur ad casum,
quo vir falsus est se rem habuisse cum
fœmina, nec probat, alios similiter

cum eadem rem habuisse; id quod
verisimiliter probaret, si fœminæ
domum continuo juvenes, schola-
res &c. interdium & noctu intrasse
constaret &c. Sed de hoc constat,
& Lambertus nunquam est confessus
copulam, vel perfectam vel imper-
fectam.

TITULUS XVII.

De Raptoribus, Incendiariis, Violatoribus
Ecclesiarum,

DECISIO CLXI.

De Robbatore, qui unicam in via publica rapinam
vel prædationem, nec magnam, exercuit.

SPECIES FACTI.

Cleophas quadam die cum sociis
ludendo omnes suas pecunias
perdidit, quas intra trimestre duro
opificii labore lucratus comparerat.
Tristis propterea & efferatus extra
urbem secessit animi divertendi &
melancholiæ depellendæ causâ. In
via occurrit ipsi Rusticus, nescio
quid empturus in urbe, solus & uni-
cus: hunc aggreditur Cleophas &
pecunias petit, quas tamen ille ne-
gat, cum modicas habeat, iisque

summopere indigeat ad aliquid pro-
fus necessarium sibi cœmendum.
Instat Cleophas, & stricto ense vim
parat, nisi quantocyus det pecunias.
Inermis Rusticellus in his angustiis
deprehensus metu vulnerationis vel
mortis promittit pecunias, quæ om-
nes vix duos conficiebant florenos &
mœstus domum, Cleophas verò in
urbem reversus est. In reditu ille
incidit in alios duos sui pagi colonos,
quibus cum genuit, quid sibi acci-
derit,